

Michael Heller három verse

(ford. Koppány Márton)

TUDÁS

Hogyan is gondolná, hogy elszakadhat ettől
Ettől a hasonlatoknál egyszerűbb valamitől

A világtól
Mely a tények nyelvén
Válaszolt neki

E súlyos veretű nyelven

Mégis, amikor az élet vagy az ágy
Üres volt
Fejét a halottak
Hangjai közé fektette

A gyereke és a gyerekkora volt ott
Kabátok és könyvek
Felhalmozva egy szobában
Játékok és egy fájdalom

FLORIDAI LEVÉL

Jönnék
Hogy levessék északi szürkeségüket

A könnyelműségért jönnék
A kárpótlásért, amit a szalmakalapok
És a színes ruhák nyújtanak

A napfényt áhítják
Hogy felengedjenek

De a fény nem elég vakító
A szem a halálra sandít

Csillámló hullámok
Porlasztják a partot

Csak az idő nem tágít

Hiába kalapál a szív

És a fehér hotelek
Égre meredő csontok

Ez nem a jövőjük volt
Nem is az álmuk

Csak egy szárnalmas erő
Ami az álmat megfoghatóvá teszi

TÉTELEK

A veszteség összetettebb, mint a nyereség,
De teljesen egyiket sem értjük.
Az ember emlékszik,
Öt, hat, hét éves volt.
Az emlékezet úgy viszonyul
Az emlékbeli tényhez,
Mint fához a fejsze. A fa, mi magunk—
Áramlások és körvonalak
Megkeményedett magja.

Ejts rajtam egy jelet.

Copyright © 2004 by Michael Heller

Michael Heller: **Exigent Futures**: New and Selected Poems
Salt Publishing
Cambridge, UK
Copyright © 2003, Michael Heller

Hungarian translation © Márton Koppány 2004